

వింతమానసి

“మహేశ్వర్”

ఆమె ఎంత శ్రావ్యంగ పాడు తూందో! అతనికి వినబడలేదా? ఎప్పుడూ ఏదో బాధ? అందరూ హేళన చేస్తారతన్ని! ఎవరూ అతనితో మాట్లాడరే? శరీరంలో బలంలేదు! స్వాదయంలో శాంతి లేదు! ‘శరీర మిలా శుష్కిస్తూం దే?’ అని ఎవరూ ప్రశ్నించరే? లోకానికి అతను అఖిలదేదా? ఆ ఎముకలు ఎలా అగుబడుతున్నై! నరాలు నాట్యంచేస్తున్నై!

ఎక్కడికో వెళ్ళిపోతాడు ఎండలో! ‘వెన్నెలం’ తాడు! వర్షంతో ఇల్లు చేరుకుంటాడు!

‘పన్నీటిజల్లు’ అంటాడు, ‘దేశదిమ్మరి’ అంటుంది నోరున్న గుడ్డిలోకం!

* * * ఆయనెలా జీవిస్తున్నాడు? అడగడనికి ఎవరికైనా సానుభూతివుందా?

ఎప్పుడైతే తిండి తింటాడా? మరెలా జీవిస్తున్నాడు?? ఎందుకలా తిరుగుతున్నాడు?? మనశ్శాంతిలేక! అంతేనా! ఇంక..

* * * బ్రతికి చెడ్డ రోజులు! బంధువులంతా బారలావలవున్నారు. ప్రయోజనం...?

అంతా తిడ్డారతన్ని! ఎంతని సహించగలవా జీవి!

ఎప్పుడూ ఏదో వ్రాస్తూ కూర్చుంటాడు.

తననే చిత్రించుకుంటాడు. ‘ఆకలి’ అంటాడు. ‘కన్నీరు కావాలోయ్’ అంటాడు! ‘ఎడారి ఒంటె’ అయిపోతాడు. స్వేచ్ఛావిహారం ఆతని వాంఛ! ‘ప్రేమగీతాల్ని’ ఆలాపించాలంటాడు. తన తండ్రి మంచమీద ఉన్నాడు. [లేదు! మందులేదు! మారు - దిక్కు డాక్టర్ని పిలిస్తే? డబ్బివ్వండి ఆ ‘హీట్’ రానన్నాడు. ‘బుట్ట’లో పడల్సిన అతన్ని ఒకప్పుడు ఈయనే రక్షించేడు. యిది కృతజ్ఞత! కృతఘ్నత!!

* * * దైవకృపవల్ల అగండం గడిచి బయటపడ్డారు. పూర్వపు ఇల్లే మారిపోయింది; ఆ యింట్లో... ఆయన డాక్టరు, ఎన్నిమాల్ని చెప్పకున్నా రాజే! డాబామీద పేకాట!

ఈతని దురవస్థకి దురపిల్లి ప్రకృతి వగచింది. నాలుచుక్కలు రాలాయి! ఈత డక్కడ ఉండలేక పోయాడు. అతన్ని వెతక నెవ్వరూ వెళ్ళలేదు!

ఆతల్లి ఎంతో పరితపించింది అతని వియోగంకి. ‘ఎందుకు వెళ్ళిపోయావ్?’ ఏమోలేదు! బలజలా కన్నీరు కారింది. అంతే!

‘పిచ్చిబాబు’ అన్నారు. * * *

ఉన్న స్నేహితుల్లో ఉత్తముడు ఊరువిడచి పోవాలొచ్చింది. మూడు నెలల గో లేఖ చేరింది తనకి ‘నారాత బాగులేదుకదా!’ అని! అతడు వచ్చాడు. దినాలు గడచిపోతున్నై. ఇలాగెన్ని? ‘నేను జీవించి ఎందుకూ?’ అంటాడు. ‘ఎందుకా? దేశక్షేమానికి! లోక కళ్యాణానికి! మానవ అభ్యుదయానికి!’ అంతా తిడ్డారే పిచ్చిబాబని! అతని రచనలు తూల నాడ్డారే! ఎందుకు? అర్థం గాక! అతని జీవితపథంలో పంటలు లేవు! అందుకే అతనికి ఆకలి మంటలు!

అవే లోకానికి గంటలు! అందరి హృదయాల్లో మంటలు గంటలు!

ఓచిన్న ఉద్యోగం దొరికింది. అదీ ఆనందపరచలేదు! పూర్వపు ధోరణే! ‘ఆశ’ అనేది ప్రపంచంలో ఇక ‘నిరాశే’ అన్నాడు. ‘కన్నీటికెరటాల్లో’, ‘మంటల నావలో’, ఒంటరి ప్రయాణం! బయల్దేరిపోయా డాక్కడికో! ఎక్కడి కెళ్ళినా ఏదీ శాంతి? తిరిగివచ్చి, తిరుగ వెళ్ళేడు. తండ్రితో దేశాంతరం!

అచట ‘శాంతిస్థాపన’ చేసుకుంటామని! ఎవ రతిడు? ‘వీంత మానసి!’

అచట ‘శాంతిస్థాపన’ చేసుకుంటామని! ఎవ రతిడు? ‘వీంత మానసి!’